

*”Și ieșind de acolo, a plecat Iisus în părțile Tirului și ale Sidonului. Și iată o femeie cananeiancă, din acele ținuturi, ieșind striga, zicând: **Miluește-mă, Doamne, Fiul lui David! Fiica mea este rău chinuită de demon.** El însă nu i-a răspuns nici un cuvânt; și apropiindu-se, ucenicii Lui Îl rugau, zicând: Slobozește-o, că strigă în urma noastră. Iar El, răspunzând, a zis: **Nu sunt trimis decât către oile cele pierdute ale casei lui Israel.** Iar ea, venind, s-a închinat Lui, zicând: **Doamne, ajută-mă.** El însă, răspunzând, i-a zis: **Nu este bine să iei pâinea copiilor și s-o arunci câinilor.** Dar ea a zis: **Da, Doamne, dar și câinii mănâncă din fărâmiturile care cad de la masa stăpânilor lor.** Atunci, răspunzând, Iisus i-a zis: **O, femeie, mare este credința ta; fie ție după cum voiești. Și s-a tămăduit fiica ei în ceasul acela.**”
(Matei 15, 21-28)*

Tu vezi și smerenia cananeencei, pe lângă credința ei! Hristos i-a numit pe iudei „copii”; cananeanca nu s-a mulțumit cu atât, ci i-a numit „domni”. Atât de puțin s-a supărat de laudele aduse altora, că a spus: „Că și cățeii mănâncă din firimiturile ce cad de la masa domnilor lor”. Ai văzut înțelepciunea femeii, că nici n-a îndrăznit să-L contrazică, nici n-au durut-o laudele aduse altora și nici n-a revoltat-o ocara? Ai văzut ce suflet tare? Hristos îi spune: „Nu este bine”, iar ea răspunde: „Da Doamne!”

Hristos îi numeste pe iudei „copii”, iar ea „domni”; Hristos a numit-o cățeluș, iar ea și-a adăugat și ce fac cățelușii. Ai văzut smerenia ei?

Ascultă acum și laudăroșenia iudeilor! „Suntem sămânța lui Avraam și n-am fost robi nimănui niciodată”; și: „Din Dumnezeu suntem născuți”. Cananeanca nu grăiește așa, ci se numește pe ea însăși cateluș, iar pe aceia domni. De aceea a și ajuns printre fii.

Ce face Hristos? îi răspunde: „O, femeie, mare este credința ta!”

Aceasta a fost pricina că Hristos a tot amânat-o, ca să-i dea o prilejul să rostească aceste cuvinte, ca să încununeze pe femeie. „Fie ție precum voiești!”

Cu alte cuvinte Hristos îi spune așa: „Credința ta, femeie, poate săvarși lucruri mai mari decât acestea! Dar fie ție precum voiești!”. Cuvintele acestea ale lui Hristos sunt înrudite cu cuvintele acelea prin care a spus: „Să se facă cerul și s-a făcut”. Și s-a tămăduit fiica ei din ceasul acela”.

Ai văzut că și cananeanca a contribuit nu puțin la vindecarea fiicei sale? De aceea nici Hristos n-a spus: „Să se vindece fiica ta!” ci: „Mare este credința ta! Fie ție precum voiești!”, ca să afli că aceste cuvinte nu s-au spus la întâmplare, nici nu sunt o înguseală, ci că mare era puterea credinței ei. Hristos i-a dat încredințarea și proba învederată a spuselor Lui prin desfășurarea ucrurilor; că fiica ei s-a tămăduit îndată.

Sfântul Ioan Gură de Aur - <http://www.ioanguradeaur.ro>

*”Așa a condus Dumnezeu minunea aceasta, că a tămăduit mama și prin tămăduirea ei s-a însănătoșit și fiica ei de acasă. Și s-a mirat Iisus zicându-i: „O femeie, mare este credința ta, fie ție precum voiești!” - Și adaugă Evanghelia: „Și s-a tămăduit fiica ei în ceasul acela”. Cu un cuvânt au ieșit toți din cercurile lor înguste, la orizontul cel mai larg, care este liniștea dumnezeiască și care tămăduiește orice boală și liniștește orice vișor din suflet. **Dumnezeu s-a biruit de rugăciunea omului - și încă a unei femei neputincioase - și i-a adus firea în liniștea Sa, mai presus de sminteală și durere. Să ne fie Iisus și nouă, asemenea!**”*

Părintele Arsenie Boca – ”Cuvinte vii”

Mare este puterea credinței în lume! Mare a fost credința Maicii Domnului, a Sfinților Apostoli, a Sfinților Mucenici și a Cuviosilor Părinți! Mare a fost credința părinților, a mamelor care ne-au născut și a înaintașilor noștri. Ei uneau credința cu rugăciunea, cu postul, cu milostenia și smerenia. Acestea erau virtuțile Sfinților și ale părinților noștri. Acestea erau și virtuțile femeii din Evanghelia de astăzi. Acestea trebuie să fie pununa de mărgăritare care se cere să împodobească pe creștinii noștri, inima noastră, casele noastre, copiii și viața noastră.

Credința și rugăciunea cu lacrimi au făcut cele mai mari minuni în Biserica lui Hristos și în viața creștinilor. Prin acestea se săvârșeste jertfa Sfintei Liturghii și cele șapte Sfinte Taine. Prin acestea se izgonesc și astăzi diavolii din oameni, se fac minuni de vindecare la sfintele moaste și la multe icoane din țara noastră. Prin acestea dobândim iertare de păcate și mântuire.

De aceea aveți datoria să mergeti regulat la slujbele Bisericii, să duceti în familie viață cât mai curată și să vă creșteți copiii în frica de Dumnezeu. Copiii lăsați de capul lor, neduși la biserică, nepovediți regulat și nehrăniți cu rugăciunea și cuvântul lui Dumnezeu, ajung răi, betivi, desfrânați, necredincioși și chiar ucigași de oameni. Căci dacă se depărtează de Dumnezeu, de biserică, de părinți, de rugăciune și de cele sfinte, patimile îi robesc și diavolii îi aruncă în necredință, în deznădejde și în osânda iadului.

Să aveți grijă de copii ca de lumina ochilor! Invățați-i, educați-i, mângâiați-i, duceti-i la biserică, hrăniți-i cu Trupul lui Hristos și cu cuvintele Sfintei Evanghelii, căci vom da greu răspuns pentru ei. Să cerem de la Iisus Hristos credința femeii cananeence și izgonirea patimilor din inimile noastre. Să învățăm a ne ruga cu rugăciunea ei, rostind mereu aceste scurte cuvinte: "Doamne ajută-ne să ne mântuim și să Te slăvim în vecii vecilor!"

Părintele Cleopa – www.crestinortodox.ro

ANUNT: Cine dorește să doneze o strană din lemn sculptat să se adreseze pentru înscriere și detalii nărintelui Dragoș Marineată. Pretul aproximativ este de 700 lei/ strană. (mai sunt disponibile **12 strane**).

Părintele Arsenie Papacioc despre rugăciune:

“Trebuie spus e că se vorbește prea mult despre rugăciune. Ăsta-i un lucru care nu trebuie vorbit, ci trebuie făcut. Avem nevoie de o prezentă continuă a inimii, această stare continuă de dragoste, de relație cu Dumnezeu, asta este esența rugăciunii. Pentru că și o tăcere adâncă înseamnă o rugăciune adâncă. Si o rugăciune adâncă înseamnă o tăcere adâncă. Faci rugăciunea asta care e obligatorie. Dar dacă se face o rugăciune din aceasta după tipic, după ce se termină, omul se consideră achitat de obligația rugăciunii din inimă și se retrage fără nimic de la ceea ce ar trebui să-l țină prezent. Adică sunt mai mult pentru o continuă tresărire duhovnicească. De aceea mă faceti să spun că orice clipă poate să fie un timp și orice suspinare poate să fie o rugăciune. Suspina nu se face așa: Uf!”, ci o faci lui Dumnezeu, ca plecând din adânc spre El. Asa ni se va arăta. Căci El nu se arată unei minți ascuțite. **“Nu tot cel ce zice Doamne, Doamne” va intra în împărăția Mea!**” Ci numai cel care are inima curată, cel care are inima spre El, continuu. Deci, o viață continuă de prezentă duhovnicească înseamnă un om mai înduhovnicit. Pentru că dacă te rogi, ești mereu prezent. Rugăciunea să zicem – după tipic - poti lesne să o termini într-o jumătate de ceas, un ceas, dar pe urmă? Vedeti, nu trebuie renunțat la ele, dar să nu fie singura treabă duhovnicească, singura rugăciune. Dacă ai citit un Paraclis e foarte bine, sau ceea ce mai ai de citit. Dar ceea ce, de fapt, trebuie adus la cunoștință, pentru a se înțelege, pentru că lucrul ăsta e mai puțin discutat, e **prezentă inimii continuă.** Si te rogi. Pentru că se rugau sfinții și stăteau în genunchi până se făcea dimineată și apărea soarele. Si la răsărit tot în genunchi erau. Asta nu înseamnă că noi, nefiind ca ei, nu trebuie să ne rugăm. Dar era o stare de prezentă.”

Povești cu talc: Urechile cele mântuite

Mai înainte, circula printre creștinii cei din partea de răsărit a lumii o istorioară morală, plină de înțeles pentru noi, creștinii. Se spune că un om cu viață aleasă, **ajungând în Rai**, a văzut între altele și o **grămadă de urechi strânse la un loc.** Mirându-se nespun, a întrebat pe Stăpânul locului:

- **Ce înseamnă această grămadă de urechi ?**

- Acestea sunt **urechile oamenilor care au ascultat cu bucurie cuvântul lui Dumnezeu**, dar nu l-au împlinit în viața lor.

Urechile care au ascultat. iată s-au mântuit și au ajuns în rai. dar stănâniile urechilor se chinuiesc în iad.

Explicarea Sfintei și Dumnezeieștii Liturghii (partea a XVIII-a) – Imnul Heruvic

“**Noi, care pe heruvimi cu taină închipuim și făcătoarei de viață Treimi întreit sfântă cântare aducem, toată grija cea lumească să o lepădăm.. Ca pe Împăratul tuturor, să primim pe Cel înconjurat în chip nevăzut de cetele îngerești. Aliluia, aliluia, aliluia.**” Imnul heruvic, cântat de credincioși îndată după ectenia ce le-a fost destinată, vine să ni-L prezinte pe “**Împăratul slavei**”, “**înconjurat de cetele îngerești**”. Iar faptul că **noi conștientizăm că în mijlocul nostru este Hristos înconjurat de toată oștirea cerească**, impune următorul îndemn: “**să tacă tot trupul omenesc și să stea cu frică și cu cutremur și nimic pământesc întru sine să nu gândească**” (Heruvicul Sâmbetei celei Mari).

În timpul acestui imn, preotul rostește o impresionantă rugăciune :

“**Nimeni din cei legați cu poște și cu desfătări trupești nu este vrednic să vină, să se apropie, sau să slujească Ție, Împăratul slavei; căci a sluji Ție este lucru mare și înfricosător chiar pentru puterile cele ceresti... Deci pe Tine Te rog, caută spre mine păcătosul și netrebnicul robul Tău, si-mi curățește sufletul și inima de cugete viclene; și învrednicește-mă, cu puterea Sfântului Tău Duh, pe mine, cel ce sunt îmbrăcat cu harul preoției, să stau înaintea sfintei Tale mese acesteia și să jertfesc sfântul și preacuratul Tău Trup și scumpul Tău Sânge. Căci la Tine vin, plecându-mi grumajii mei și mă rog lie: **Să nu întorci fața Ta de la mine, nici să mă lepezi dintre slujitorii Tăi, ci binevoieste să-li fie aduse darurile acestea de mine păcătosul și nevrednicul robul Tău. Că (de fapt) Tu esti Cel ce aduci și Cel ce Te aduci, Cel ce primești și Cel ce Te împarți, Hristoase, Dumnezeul nostru, și lȚe slavă înălțăm împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.**” (Liturghier)**

Tema catehezei din 17 februarie 2013 – Rugăciunea Tatăl nostru – temelie a vieții creștine

Programul săptămânii 17 februarie 2013 – 24 februarie 2013

Ziua	ORA	Slujbe
Duminică	17 februarie	8 - 12 - Sf. Liturghie (a Cananeencei) - Pr.Ticu
Duminică	17 februarie	17 - 18 - Paraclisul Maicii Domnului și Cateheză – Pr.Ticu
Luni	18 februarie	17 - 18 - Acatistul Sf.Arhangheli Mihail și Gavriil - Pr.Ticu
Miercuri	20 februarie	9 - 11 - Sfințirea mică a apei - Pr.Ticu
Vineri	22 februarie	9 - 11 - Taina Sf.Maslu
Vineri	22 februarie	17 - 18 - Slujba acatistului - Pr.Ticu
Sâmbătă	23 februarie	8 - 12 - Sf. Liturghie și pomenirea celor adormiți
Sâmbătă	23 februarie	17 - 18 - Vecernia Duminicii a 33 –a după Rusalii – Pr.Dragoș
Duminică	24 februarie	8 - 12 - Sf. Liturghie (a Vameșului și Fariseului) - Pr.Dragoș
Duminică	24 februarie	17 - 18 - Paraclisul Maicii Domnului și Cateheză – Pr.Dragoș